

Cséti Imre emlékezése B. Major László tanárúrra

A felhíváshoz csatlakozva írom az alábbi emlékezésemet B. Major László egykor ábrázoló geometria tanárunkról. Némely eset csak közvetve érinti a tanárurat. Hamar megállapítottam, hogy igazi, mindig nagyon felkészült középiskolai tanárnak éreztem - az is volt. Sok mindent köszönhetek neki.

1. A gimnázium harmadik és negyedik évében tanított bennünket a fenti tárgy ismereteire. Majd a Nehézipari Műszaki Egyetem első évben ezt a kétéves anyagot megismételték (egy év alatt). Én semmi újat nem hallottam. Az ábrázoló tanszék professzoránál vizsgáztam jelesre (nagyon sokan itt elvérezték - és a kettes eredményt gépészjelesnek hívták). A nagy tudású professzorom megkérdezte a középiskolám nevét (helyét) - igen elégedett volt. Ezt is jórészen a tanárurat dicséri.
2. A középiskola harmadik évében alakult ki, hogy egyik osztálytársam kérésére a mindenkori házi feladatot az utolsó óra után az osztálytermében a táblán felvázoltam, amit majd otthon vonalzóval pontosan meg lehetett rajzolni A4-es rajzpapíron. Legtöbbször ez a munka ötöst ért a következő órán. Ez rendszerré vált - egyszer csak azt vettük észre, hogy 10-15 osztálytársunk követi a táblán vázolt házi feladatot. Ez is sokat javított a szóbeli feleléseken (osztálytársaim körében).
3. Én többször tettem fel kérdést tanár úrnak (a tananyaggal kapcsolatban) - minden esetben választ is kaptam rá, de csak a következő órán. Ez kicsit zavart engem - gyanakodtam arra, hogy más kollegájától érdeklődik, stb. Minden esetben szóvá tette, hogy komoly kérdés - utána néz, és válaszol a következő órán. Tartotta a szavát - másoktól is hallottam, hogy az órára is mindig lelkiismeretesen készült. Osztálytalálkozókon is sokszor feszegettem ezt a rejtelmet. Végző soron középiskolai oktatásnak ez teljesen elfogadható. Utólag is gratulálok tanár úrnak, hogy mindig hiteles, pontos, körültekintő választ kaptam, aminek hasznát vettem az egyetemen is (lásd. 1 pont).
4. A hűgom osztálytársa, akinek a matematika az egyik tanévében nem sikerült, hallhatta, hogy én a matematikát is ismerem. Felkeresett, hogy nyáron korrepetáljam a pótvizsgájára. Átvettük az addigi anyagot, de ez már nem fontos, mert a pótvizsgán B. Major tanár úr fogadta, aki egyetlen kérdést kapott, ami alapján megkapta az elégséges jegyet. Többet sosem volt probléma a matematika jegyével, mert alaposan átvettük a matematika alapjait, amire épül a többi ismeret. Az egyetlen kérdést ki lehet találni: ki volt a felkészítő segítsége? Tehát elég volt a nevemet mondani.
5. Utolsó évben matematika szakkört is vezetett a tanár úr számunkra, ahol bemutatta a deriválást és integrálást. Itt lehet, hogy bennünk volt a hiba, de nem volt meggyőző a tájékoztatás. Minden papírról (füzetből) került a táblára, és nem volt elég szóbeli magyarázat hozzá. Csak az egyetemen tudtam meg, hogy ez is milyen egyszerű, hiszen az egyik a leírt függvény bármelyik ponti érintője, míg a másik az a függvény alatti területet jelenti.

Mindez arra utal, hogy középiskolai tanárnak nagyon kiváló volt, sok tanítványa büszkén emlékszik a lelkiismeretes oktatásaira. Én is csak dicsérni tudom.

Itt köszönöm meg, hogy engem és osztálytársaimat is tanította - emléke maradjon nagyon dicséretes!

Várom mások emlékiratát, hiszen ahány ember - annyiféle eset.

Debrecen, 2011. november 29. Cséti Imre/1963